

HORACI

Per a en Toni i en Trini

Ara que veus els somnis impossibles
espavila't, poeta que ja has fet els vint anys.
Deixa de construir castells pels núvols
i posa't a conrar el teu bocí de terra:
gaudeix del vent que et pegarà a la cara
i aprèn-ne el nom. Mira, golut, la posta,
que engendrarà na Venus, el primer dels estels.
Fes cada dia aquest camí, tot sol
o bé que t'hi acompanyi aquell bon vell
que et parlarà de quan féu el soldat
a Barcelona, on sadollà la seva
ànsia de sexe pels bordells de l'època;
i els matins dels dissabtes vés-te'n a fer paret
fins a migdia, i en haver acabat
fes una musa amb els teus companyons.
Al vespre, amb ton germà, llegeix la Ilíada
i, en arribar la nit, si et vols bé, no desitgis.

27-XI-92

NIT D'HIVERN

A Antoni Pasqual

Dos magnífics xiprers
es drecen en la fosca
retallant-se en el blau
com la carena.
No hi ha cap núvol.
Titillegen els astres
com si tenguessin fred
i ensenyen el camí
als transeünts
perquè no es perdin.
Bella és la vida
quan es té algun amic
i les cèliques lluen
amb foc amable.

Gener '93

COM LA NIT

Viva sobre el mar, dalt d'un avenc,
tot albirant llunyaníssims velers.
Entre les margalides del jardí
m'endormiscava amb alguna lectura.
La costa il·luminada i les estrelles
del cel vernal contemplava a la nit.
Floria la mimosa de l'entrada.
En baixar al poble, a la part de llevant,
s'estenia una prada de roselles.

A l'estiu, observava el vol rasant
de les mèl·leres entre els tarongers.
La frescor de l'aurora m'estremia
en tornar d'una festa, sense son
i maleint el sol. Sense claror
s'alçava el meu reialme, com la nit.

21-I-93